

EDUCACIÓ

Maria Bel Pomar

PROFESSORA TITULAR DEL DEPARTAMENT DE PEDAGOGIA DE LA UIB

Objectiu “Les reflexions sorgides al seu voltant han de servir perquè altres mestres d’altres escoles facin la reflexió sobre la seva pròpia realitat educativa” **Art** “Es valora el plaer de gaudir de coses que tenen a veure amb experiències culturals”

“Els exalumnes d’Es Pont valoren la capacitat de pensar per si mateixos”

BARTOMEU PICORNELL

Maria Bel Pomar, professora titular del departament de Pedagogia de la UIB, va fer la tesi doctoral sobre el col·legi públic Es Pont de Son Gotleu. Setze anys després, han analitzat amb entrevistes a exalumnes d’aquesta escola la incidència real que ha tingut en les seves vides l’educació que hi reberen. *Què queda del que es va viure a l’escola. La contribució del CEIP Es Pont* es presenta el dimecres 2 d’abril a les 18 hores a Es Pont mateix.

Què és el que més els ha marcat del seu pas per l’escola?

Tots coincideixen –alguns més centrats en la seva vida acadèmica, altres en la professional o, fins i tot, en la personal o en la cívica– que una de les coses que està present en les seves vides és la capacitat de pensar per si mateixos, amb criteri i aplicant aquelles habilitats de pensament que varen aprendre a l’escola. Això els permet tenir un pensament autònom, no quedar-se en les primeres informacions, sinó anar a aprofundir en el significat de les coses. En aquest sentit, la introducció primerenca de la filosofia, el programa de filosofia 3/18, ha estat fonamental i ha impregnat la tasca docent de l’escola.

Ells valoren això, però les autoritats actuals pareix que fan prevaler una educació centrada en la transmissió de continguts.

S’identifica qualitat i èxit escolar amb obtenir bones notes i que això proporcionin la possibilitat d’obtenir una millor feina, com si anar a l’escola fos preparar unes oposicions. És curiós, perquè els exalumnes, tant els que tenen estudis universitaris com els que no en tenen, no fan referència a aquest tipus de continguts. Assenyalen, precisament, pensar, tenir criteri, tenir interessos, tenir ganes d’anar més enllà del que saben. És això el que aprenueren a l’escola i marca la seva vida, i és això el que tots els experts diuen que ha de transmetre l’escola.

Per ventura, perquè una cosa està renyida amb l’altra.

Aprendre o transmetre continguts, si no van acompanyats de tots aquests altres aprenentatges, serviria, per ventura, per preparar unes oposicions, per jugar a Trivial. El que destaquen els exalumnes és que

Maria Bel Pomar, professora del departament de Pedagogia de la UIB, va centrar la seva tesi doctoral en el Col·legi Públic Es Pont, de la barriada de Son Gotleu. ENRIQUE CALVO

el que aprenueren –sigui matemàtiques o llengua– ho varen aprendre d’una determinada manera, que és el que finalment valoren. Les persones que han continuat el seu recorregut per la vida acadèmica són persones que en aquestes altres institucions tenen èxit i en aquests llocs els reconeixen el bagatge que porten. Se senten privilegiats d’haver pogut anar a una escola que fomentava aquest tipus d’habilitat.

No és aquesta la imatge que es dó-

Valors
“Han après la cooperació, la implicació com a ciutadans, el respecte...”

na de l’escola pública des del poder. Una de les raons per iniciar aquest treball, una idea que, a mesura que avançava, es consolidava, era que d’alguna manera servia per recuperar el prestigi de l’escola pública. Que persones, la majoria de Son Gotleu, amb unes condicions de vida no gaire favorables per progressar, diguin tot això de l’escola vol dir que a l’escola es fan coses ben fetes.

Voleu presentar Es Pont com un exemple?

No es pretén mostrar Es Pont com un model a seguir. L’objectiu és que les reflexions sorgides al seu voltant serveixin perquè mestres d’altres escoles facin la reflexió sobre la seva pròpia realitat educativa per valorar les coses que s’estan fent bé i reconèixer-les i intentar millorar les que no estan fent tan bé i que aquests joves ens diuen que són importants. Per exemple, molts d’ells assenyalen com a important un mestre que es preocupa, que és proper, que té confiança en les teves capacitats... Massa pocs no ens aturam a pensar que això és important.

A banda del pensament crític, què més destaquen els exalumnes que hagi influït en les seves vides?

El tractament de l’art, aquesta preocupació perquè els alumnes coneixin i s’interroguin davant les obres d’art (pintura, escultura, música). Això sí que és una cosa molt assenyalada per l’alumnat, tant des del vessant de producció com des de saber mirar i interpretar obres d’art; el plaer de gaudir de coses que tenen a veure amb experiències culturals rellevants. Es Pont ofereix als alumnes possibilitats culturals d’alt nivell: que Ramon Canet o Àlicia Llabrés o persones de Cap Pela i molts altres artistes s’hi impliquin i tinguin experiències amb els alumnes, sortir molt a exposicions (“el Gran Hotel era com a nostra”, diuen), tornar a l’escola i debatre i dialogar sobre les obres d’art que han vist.

I sentiment cívic?

Donen molta importància al fet que feien moltes coses junts: la coral, preparar la setmana de primavera. Aquesta sensació que eren una comunitat que treballava junta, que feien coses que sortien d’ells, que participaven en l’evolució. Se les sentien pròpies. Respecte pels altres, tenir-ne cura, preocupar-se perquè els altres estiguin bé; la cooperació i la implicació com a ciutadà, inquietud per saber què passa al món i al seu voltant; sentiment de responsabilitat i que, per tant, tenen coses a dir sobre el que passa. Tot això ho han après en una escola que era petita i que ha facilitat que les relacions personals es construïssin.

Es Pont va ser la primera escola de Mallorca que féu immersió. Senten això com una particularitat?

No. Ho viuen i ho vivien com un fet normal. —